

215. Ἄριστορ. Πλ. 810, κτλ.· μυροθήκη, ἀρωματοθήκη, κτλ., Λατ. *arscula pigmentorum*, Σοφ. Ἄποστ. 133· αἱ δὲ λήκυθοι μύρου γέμουσι Ἄριστορ. Πλ. 810, πρὸς Βγκ. κτλ. Ἄριστορ. Ἄποστ. 14 (παρὰ Meineke εἰς Κωμ. Ἄποστ. 2. σ. 1043)· ἐξωραχθέντα ἀγγεῖα τοῦτου εἶδους συνειδέοντο ἢ συνεκρίνοντο μετὰ τοῦ νεαροῦ, Ἄριστορ. Ἐκκλ. 538, 996, 1032, πρβλ. Σουλ. Ἐπιγρ. 8337, 8316κ·—παρὰ Σίμων. 15, Ζακύνθωθ διορθούται ἀντὶ λακύθωθ. 2) ἐν τῷ πληθ., ἱστορικά σχήματα, ἐπιθέσεις· περὶ τὸν λόγον, ἱστορικός καλλοπιστικός, τραγικὰ φράσεις, Κικ. π. Ἄττ. 1. 14, 3, Πλιν Ἐπιστ. 1. 2 πρβλ. λυκῆθεις, λυκῆθεις, λυκῆθεις, ἐπιλυκῆθεις· οὕτως *ampullae, ampullari* παρ' Πλωτ. Α. Ρ. 97, Εἰρηστ. 1. 3, 141.—ἡ χρῆσις αὕτη τῆς λέξεως φαίνεται ὅτι κατέστη παρομοιώδης ἐκ τοῦ σκώματος περὶ τῶν στύγων τοῦ Εὐρύπιδ. παρ' Ἄριστορ. Βατρ. 1200-1247, πρβλ. ληκυθίου Π. II. ὁ πρόλογον χρόνος τοῦ λάρυγγος, τὸ μῆλον τοῦ Ἄδαμ, τὸ «καρπούδι», ἀλλαγῶν βροχθός. Λατ. *gurgulio, Κλέαρχ.* παρὰ Σχολ. Πλάτ. εἰς Ἴππ. Ἐλάτ. 368C.

ληκυθουργός, ὄν, (ἔργω) ὁ κατασκευάζων ληκυθούς, Πλουτ. Περικλ. 12.

ληκυθό-φόρος, ὄν, ὁ φέρων λήκυθον, Πολυδ. Γ', 154.
ληκῶ, οὗς, ἡ, τὸ ἀνδρῖνον μῆλον, ὄδον λήκυθου, Ἡούχ., Φώτ.
λήμα, τό, (λάω Β) θέλησις, ἐπιθυμία, ἀπόφασις, σκοπός, σκέψις, λ. Κορωνίδος, περιφρ. ἀντὶ τοῦ Κορωνίσιος, τὰ βῆτα, Ἔς, κτλ.), Πινδ. Π. 3. 43· λήματος κἀκή, ἀδυναμία θέλησεως, δειλία, Δισχύλ. Θῆβ. 616· ἦκιστα τοῦμῶν λ. ἔφυ τυραννικὸν Εὐρ. Μῆδ. 318· ἔς τὸ κέρδος λ. ἔχων ἀνεμίμενον ὁ αὐτ. ἐν Ἡρακλ. 3, πρβλ. 199, Ἄλκ. 981, Βάκχ. 1000. II. κατάστασις πνεύματος, διάθεσις, ἦτοι καλὴ διάθεσις, δηλ. 1) ὄραρος, ἀπορασιαστικῆς, εὐτόμον ψυχῆς λ. Σίμων. 140· γενναίου λ. Πινδ. Π. 8. 63, πρβλ. Ν. 1. 87· αἰθῶν λ., θερμός, ὑπέθερος, πύρινος· κατὰ τὸ θάρρος, Δισχύλ. Θῆβ. 448· τῶσουλκῶ λήματι πιστοί, πεποιθότες ἐπὶ τῇ τελευτικῇ αὐτῶν ἰκανότητι, ὁ αὐτ. εἰς Ἡέρο. 55· Ἀρεΐφατον λ. ὁ αὐτ. ἐν Ἄποστ. 146· πέτρας τὸ λ. κἀζάμαι-τος Εὐρ. Κύκλ. 596· λ. οὐκ ἀτολίμον Ἄριστορ. Νερ. 457· καὸ Ἡρακλῆα .. τὸ λ. ἔχων ὁ αὐτ. ἐν Βατρ. 463· ἡ 2) κακὴ διάθεσις, δηλ. θρασυτής, ἀλαζονεία, αὐθάδεια, ἔσση λ. ἔχων ἀφίκου Σοφ. Ο. Κ. 877· ὦ λήμῃ ἀναϊδέεσ ὁ αὐτ. 960· σπάν. ἐν τῷ πληθ., Δισχύλ. Ἄγ. 122 (ἐπὶ δὴ οὐροσώπων).—Ποιητ. λέξ. ἐν χρῆσει καὶ παρ' Ἰωσι πεποιθός, πνεύμα, θάρρος, εὐθέσις πρόθυμος, ἔργα χειρῶν τε καὶ λήματος Ἡρόδ. 5. 72· λήματος πλέος ὁ αὐτ. 111, πρβλ. 7. 99, 9. 62· καὶ παρὰ μεταγεν. πεσογῆροις, ὡς ἐν Διοδ., Λουκ., κτλ.

λημαῖλος, α, ὄν, (λήμη) πλήρης λήμης, «τσιμπιάρης», ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, Λατ. *lirrus, Louk.* Λεξίφ. 4·—ἐν Γλωσσ. ὡσαύτως· **ληματίας, ἴδε τὸ ἐπέμ.**

ληματίω, (λήμα) ἔχω λήμα, θάρρος, τόλμη, εἶμαι εὐτόμος, ἀπορασιαστικός, μεγαλοφρον, ληματίας Ἄριστορ. Βατρ. 494, μετὰ φραγ. ληματίας, ὅπερ ὁ Ἡούχ. ἐρμηνεύει διὰ τῶν φρονηματίας, μεγαλόφρων, καὶ ὁ Κύριλλ. δι' αὐτοῦ ἐρμηνεύει τὸ κατοχύμενος.

ληματόμοιαι, Παθ. (λήμα) πληροῦμαι θάρρους·—«λελημάτωμαι» λήμα ἔχω εἰς τὸ ἔργον· Ἡούχ.

λημάω, μόνον κατ' ἔνεστ. (λήμη) — ἔχω λήμην (τσιμπλαν), ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, Ἴππ. Προορ. 101· εἶμαι τσιμπιάρης, σφεδὸν τυρός, μύμφη, κοντόφθαλμος, λήμῳ κολοκύνταις, ἔγω «τσιμπλαίς» ὡς κολοκύνταις τὸ μέγεθος (οὕτως ὁ Σαϊεπῆρος· *high-gravel-blind*), Ἄριστορ. Νερ. 327· λ. καὶ ἀμβλυώττειν Λουκ. Τίμων 2, κτλ.· μεταφ., λ. τὰς φρένας Ἄριστορ. Πλ. 581·—ἴδε ὡσαύτως χύ-τρα I. 3.

λήμη, ἡ, ἡ περὶ τοῦ καθοῦς τῶν ὀφθαλμῶν πεπηγία ὕλη, κοινῶς «τσιμπλα», Ἴππ. π. Ἀρχ. Ἰνσρ. 15, Προν. 32· αἱ λήμαι, ὀφθαλμοὶ πάσχοντες, Ἄριστορ. Αυσ. 301, ἔνθα ἴδε Σχολ.· μεταφ. ἡ Ἄτιμα ἐκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ Περικλῆδος, ἡ τῷ Πειραιεύς λ., ἡ «τσιμπλα» τοῦ Πειραιῶς, Ἄριστ. Ρητορ. 3. 10, 7, Πλουτ. Περικλ. 8· λήμαι Κρονικαί, ὄργαιαι προλήψεις ἐμποδίζουσαι τὴν πνευματικὴν ὄρασην, Ἄριστορ. Πλ. 581· ὄψεως λ. ἡ δεσποδαιμονία Πλουτ. 2. 1101C·—ὁ Ἴππ. 943, ἔχει καὶ λημαίαι, αἰ. Πιθανὸς ἐς τῆς √Γ'ΑΔΜ, πρβλ. γλάμ-ᾶω, γλαμ-υρός, γλάμ-ων, Λατ. *gram-ia, gram-iosus* ἴδε Γγ. I.)

λήμων, τό, ὕποκρον. τοῦ λήμη, Ἴππ. 153B.
λήμμα, τό, (λαμβάνω, εἰλημμαι) πᾶν τὸ λαμβανόμενον, εἰσόδημα, Δισχύλ. Ἰκέτ. 363, Ἄντιγ. παρὰ Πλουτ. 2. 182D· λ. καὶ ἀνάλωμα Αυσ. 905. 1, Πλάτ. Νόμ. 920C· καθόλου, κέρδος, ὠφέλεια, Λατ. *lucrum*, Σοφ. Ἄντ. 313, Δημ. 60. 4, κτλ.· λ. τι κέρδους 1105. 24· κυρίως ἐπὶ αἰκίου κέρδους, Δειναργ. 96. 2· παντοῦς ἡττων λήμματος, μὴ δυνάμενος νὰ ἀντιστη εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ κέρδους, Δημ. 450. 9· ἐν τῇ τρυφῇ ἐπὶ τὸ λ. ῥέπειν 325. 13· λήμμα λαθεῖν 523. 25· συνγάγις ὡσαύτως ἐν τῷ πληθ., 96. 11, κτλ.· λήματα λαθεῖν 825 ἐν τέλ.· τὰ λ. τοῦ ἀργυροῦ 1201. 9· λημμάτων μετέχιν 1335. 5· τάπο Ὁράκης λ. ἔλκουσι δεῦρο Ἄντιφ. ἐν Ἐσαπφοῖ. 1. 9. II. πᾶν ὅτι

λαμβάνεται ὡς δεδομένον· ἐν τῇ λογικῇ ἡ μία τῶν δεδομένων προτάσεων τοῦ συλλογισμοῦ, παρὰ Κικέρωνι *sumptio* (Divin. 2. 53), λήμμα τιθέναι Ἄριστ. Τοπ. 1. 6, 8. 1, 8, Κλήμ. Ἄλ. 916, πρβλ. Γέλλ. 9. 16· κυρίως ἡ μελὴν πρότασις (ἐπειδὴ ἡ ἐλάσσων λέγεται πρόκλησις), Διογ. Λ. 7. 76. III. ἡ ὅλη ἡ οὐσία προτάσεως, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ὑφὸς αὐτῆς (λέξις), Διον. Ἄλ. π. Δημ. 20, Λογγίν. 15, κτλ.· ἐντεῦθεν ἡ ἐπιγραφή ἡ ὑπόθεσις ἐπιγράμματος, Λατ. *lemma*, Μαρτιὰλ. 14. 2· θέμα τι πρὸς εἰτάσιν, «thesis», Πλιν. Ἐπιστ. 4. 27· αὐτὸ τὸ ἐπιγράμμα ἡ ποίημα, Πλιν. αὐτόθι, Μαρτ. 10. 59, Αἰῶων. Ἐπιστ. 16. 90. III. παρὰ τοῖς Ἑββ., ἐντολὴ ἡ παραγγελία ἐπιβαλλομένη εἰς τινα, προσηκτικὸν ἔργον, προφητεία, π. χ. Ναούμ Δ', 1, πρβλ. Ἰερεμ. ΚΙ', 33, ἔτι δὲ καὶ λήμμα Ἰδῖν Ἄβθακούμ Δ', 1.

λημματίζομαι, Παθ., παραλαμβάνομαι, Ἀπολλ. π. Συντάξ. 101.
λημματικός, ἡ, ὄν, ὁ ἐπιλαμβάνομενος, λ. πρὸς τὸν καιρὸν, ὁ εἰσεύρων νὰ ἐπιλαμβάνῃ τῆς καταλλήλου εὐκαιρίας καὶ νὰ ὠρῆται εἰς αὐτῆς, Ἴππ. 22. 41.

λημματίον, τό, ὕποκρον. τὸ λήμμα, Ἡτολ., Ζωναρ.
λημματίσμος, ὁ, κτήσις, κέρδος, ὠφέλεια, Νικήτ. Χρον. 43A, Ἐκκλ.

Λήμνιος, α, ὄν, κάτοικος τῆς Λήμνου, ἴδε ἐν λέξ. Λήμνος.
λημνίσκος, ὁ, (λήνιος) ἐξ ἐρίου στενῆς ταΐνια, Λατ. *lacinia, infula*, δι' ἣ ἀνεβόται ἡ κόμη, Πολυδ. 18. 29, 12, Πλουτ. Σούλ. 27, Ἄνθ. Π. 12. 123·—βρογός πρὸς σὺλψην πτηνῶν, Ἄθην. 220C· χειρουργικός ἐπίθεσμος, Ἡρακλ. παρὰ Γαλῆν.

Λήμνος, ἡ, ἡ γῆσθι ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσος, ἡ ὁ Ὀμ. σχετίζεται μετὰ τοῦ μύθου τοῦ Ἡρακλείτου, Ἰλ. Α. 593, κ. ἀλλ. Ὀδ. Ο. 283· καὶ ἦτις μετέπειτα ἐθεωρεῖτο ἱερὰ αὐτοῦ, πῖθων. ἐνεκα τῆς ἡρασιστεύδους αὐτῆς φύσεως, Νικ. Θνηρ. 458, κτλ.—Λημνῶδες, ἐπίρρο. ἐπὶ Λήμνω, Πινδ. Π. 1. 100.—Ἔς ἐκ τῆς ἡρασιστεύδους φύσεως τῆς νήσου καὶ τοῦ μύθου τοῦ Ἡρακλείτου ἡ φράσις Λημνίων πῦρ κατέστη παρομοιώδης, Σοφ. Φιλ. 800, Ἄριστορ. Αυσ. 299. Περὶ τῆς παρομίας Λήμνια κακὰ, ὡς ἐκ τῆς κακίας γυναικῶν τινῶν Λημνίων, ὄρα Ἐρμηνεὺς εἰς Ἡρόδ. 6. 138, Δισχύλ. Χο. 631·—παρ' Ἡούχ. ἠΛήμνια φοδερὰ μοχθηρά. Ὁ Λήμνιος οἶνος ἐρμηζέτο, Ἄριστορ. Εἰρ. 1162.—Ὡσαύτως θηλ. Λημνιάς, Πινδ. Ο. 4. 32· Λημνίς, ἴδος, Νικ. Θνηρ. 865.

λημῶτης, ἡτος, ἡ, πόνος τῶν ὀφθαλμῶν, ὀφθαλμία, Λατ. *lirmitudo*, Σχολ. εἰς Ἄριστορ. Νερ. 326.
λημῶθης, ἔς, (λήμη, εἶδος) πλήρης λήμης, Ἄλλε. Τραλλ. 2. σ. 151.

λήν, ἄπαρ. τοῦ λάω Β· ἀλλὰ λήν = λαῶν, ὁ ἴδε ἐν ἀργ.
Λήνας (ἢ Ληναί, Ἡούχ.), αἰ, (ληνός) Βάχαι, Σπράδ. 468, Διον. Π. 702, 1155, πρβλ. Θεοκρ. 26.

ληναίω, ἔορτάζω τὴν ἑορτὴν τοῦ Βάχου, Κλήμ. Ἄλ. 3, ἴδε Ληναίω.

ληναϊκός, ἡ, ὄν, ἀνήκων εἰς τὰ Ληναίαι, Ἄνθ. Π. Παράρτ. 68, Πλουτ. 2. 839D· θέατρον Α. Πολυδ. Δ', 121.

ληναίος, α, ὄν, (ληνός) ἀνήκων εἰς τὸν ληνόν, τὸ «πατητρί» κυρίως, 1) ἐπιθ. τοῦ Βάχου ὡς θεοῦ, τοῦ ληνοῦ, Διόδ. 3. 63. 2) Ληναίαι (ἔβου. ἱερά), τὰ, ἑορτῇ ἐν Ἀθήναις ἀγομένη κατὰ τὸν μῆνα Ληναίων (δηλ. Γαμηλιῶνα) εἰς τιμὴν τοῦ Βάχου, καθ' ἣν ἐτελοῦντο δραματικὸι ἀγῶνες, ἰδίως τῶν κομικῶν ποιητῶν, Ἄριστορ. Ἄγ. 1155· ἀλλ' αὕτη ἡ ἑορτὴ ἦτο διάφορος τῶν τε Ἰουδαίων καὶ τῶν μικρῶν ἡ κατ' ἀγροῦς Διονυσίων ἴδε ἐν λέξ. Διονύσια, καὶ πρβλ. τὰ κατωτ. 3) Ληναίω, τὸ, τόπος ἐν Ἀθήναις· ἐνθα τὰ Ληναίαι ἑορτάζοντο, ἐν τῷ διαμερίσματι τῷ καλοῦμενο Λήμαιαι (ὁ ἴδε), περιέχοντι δύο ναοὺς τοῦ Διονύσου· ὁ ἐπὶ Ληναίῳ ἀγῶν, ὁ τῶν Ληναίων δραματικῶν ἀγῶν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κατ' ἄστου, Ἄριστορ. Ἄγ. 504· πρβλ. Πλάτ. Πρωτ. 327D, Δημ. 517. 26.

ληναίτης, ου, ὁ, = Ληναϊκός, Ἄριστορ. Ἴππ. 547.

ληναίων, ὄνος, ὁ, ἀρχαῖον Ἴων. ὄνομα τοῦ ἐβδόμου Ἀττ. μηνὸς Γαμηλιῶνος, καθ' ὃν τὰ ἐν Ἀθήναις Ληναίαι ἑορτάζοντο ἴδε ἐν λέξ. Διονύσια), ἀντιστοίχων περίπου πρὸς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ Ἰανουαρίου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Φεβρουαρίου (κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον), Ἡσ. Ἔργ. x. Ἡμ. 502, ἔνθα σημειοῦται ὡς ὁ ψυχρότατος μῆν. Παρὰ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ Ἑλλήσιν ἦτο ὁ πέμπτος μῆν τοῦ ἔτους.

ληνεύς, ἔως, ἐπιθ. τοῦ Διονύσου, Ἐπιγρ. Μυκόνου ἐν Ἄθην. τ. Β', σ. 237.

ληνεύω, = βακχεύω, Ἡούχ.

ληνεών, ὄνος, ὁ, τὸ μέρος ἐνθα ἦτο ὁ ληνός, Γεωπ. 6. 1, 3.
ληνίς, ἴδος, ἡ, ἡ βακχεύουσα, Βάχχη, Εὐστ. 629. 30, Σουίδ.

II. = ληνός, Ἐτυμολ. Μέγ. 478. 29 (ἔνθα τὰ Ἄντιγραρ. ληνίδα).

ληνο-βάτης, [α], ου, ὁ, ὁ πατὴν τὰς σταφυλὰς ἐν τῷ ληνῷ, Ἰμερ. Δόγ. 6. 3·—ἐντεῦθεν ληνοβάτῆω. πατὴν σταφυλὰς ἐν τῷ ληνῷ, Εὐστ. Πονημ. 150. 53.—Παθ., ληνοβαθηθεισῶν τῶν βαγῶν αὐ-θῶι 355. 30.

ληνός, ὄνω, λαῶν, οὗ, ἡ, ὡς τὸ Λατ. *lacus, alveus*, πᾶν